

číslo 2/březen-duben 2021

PAUL

školní časopis Jazykového gymnázia Pavla Tigrida, Ostrava-Poruba

Obsah

Editorial	2
Co vás čeká během vysokoškolského studia?	3
Kočka Pavlína	5
Les écoles du monde	8
What went wrong with Cyberpunk 2077?	9
Is this fine?!: Informační hygiena	11
Odhalení	12
Wie kann man eine Melodie im Kopf loswerden?	13
Nový web školy: Žádná kosmetika, ale radikální chirurgie!	15
Recenze: Behind Her Eyes	18
Как пахнет ковид?	19
Uklidíme si svět.....	22
Komiks	23

Editorial

Milá čtenářko, milý čtenáři,

ačkoliv jsme se face to face ve škole neviděli už několik měsíců, náš tým redaktorů usilovně pracoval na nových článcích a vylepšeních, aby PAUL dělal čest svému jménu a bavil nás všechny. Pro lepší orientaci v časopise přidáváme několik nových rubrik, přinášíme inspirativní texty v češtině i v cizích jazycích a nabízíme zajímavé rozhovory. V nich se věnujeme školnímu webu a životu na vysoké škole. Hodně se taky v čísle dozvíte o kočce Pavlíně, novému fenoménu školy.

Velké díky patří všem redaktorům, kteří se na tvorbě nového čísla podíleli. Odvedli skvělou práci.

Doufáme, že se vám naše práce bude líbit, a těšíme se na vaši zpětnou vazbu.

Přejeme příjemný čtenářský zážitek!

Valerie Ďurianová, šéfredaktorka časopisu **PAUL**

Co vás čeká během vysokoškolského studia?

Nejen otláčený zadek a hodně samostatné práce

Přemýšlíte často o tom, co budete dělat, až jednou úspěšně složíte maturitu a naposledy vyjdete ze dveří budovy JGPT? Někteří z vás se té chvíli nemohou dočkat, jiným při té představě přeběhne mráz po zádech. Někteří ještě nevědí. Většina z nás bude určitě chtít pokračovat na univerzitě. A jak se žije studentkám medicíny nebo scénografie?

Scénografie

Jaký obor a na jaké vysoké škole studuješ (a v jakém jsi ročníku)?

Studuji druhý ročník scénografie na DAMU.

Jakou střední školu jsi studovala?

Všeobecné osmileté gymnázium, konkrétně to dvě ulice od vás.

Jak ses ke svému oboru dostala?

Vlastně náhodou. Měla jsem už odmala zcela jiný směr a plánovala, že budu pracovat ve zdravotnictví buď jako lékař, nebo zdravotnický záchranář. O tom, že něco jako obor scénografie vůbec existuje, jsem se dozvěděla až ve druhém ročníku (na gymnáziu). Zaujal mě, protože jsem se vždy ráda kreativně vyjadřovala. Jela jsem zkusit přijímačky jen tak, aby se neřeklo. No, a o jedno oznámení o přijetí a nečekané rozhodnutí později jsem tady.

Co jsi pro studium musela obětovat?

Spánek, zdravý rozum a všechnen volný čas (ale to asi každý).

Jak to máš s bydlením?

Zatím bydlím na koleji, která je umístěna hned na Starém Městě stejně jako škola, takže soukromé byty, aspoň co se týče lokace, jen těžko konkurují. I přes to se ale brzy chystám do „něčeho svého“.

Jak vysoká je náročnost studia (psychicky, časově, fyzicky...)?

Nejvyšší požadavky jsou asi časové (teda aspoň v semestrech, které jsem zatím absolvovala). Krom velmi dlouhé výuky strávené ve škole, musí člověk ještě hodně pracovat sám, o tom to totiž je.

Další náročnosti jsou poměrně subjektivní, podle toho, jak si to uděláte, tak to máte. Pokud rádi zaspáváte jako já, tak se třeba ta fyzická (při běhu na přednášky či konzultace) o dost zvýší.

Kolik lidí brali do tvého ročníku?

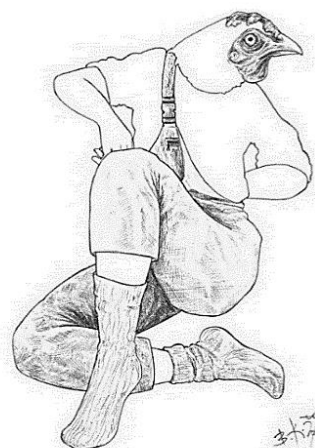
Čtyři. Ale každý rok je to jiné, není daný přesný počet. Jednoduše vezmou tolik, kolik se jim na přijímačkách líbí.

Máš nějaké specifické předměty (které jsou oblíbené a které naopak ne)?

Samé specifické. Mezi oblíbené patří samozřejmě scénografie a kostýmní tvorba. Z méně oblíbených to budou asi ty technické nebo historické, ale i přes to se v každém dá něco najít.

Můžeme někde najít tvoji tvorbu?

Doufám, že když covid dovolí, tak v jednom nebo dvou ostravských divadlech. Nebo na ig @nerikejmibarca.

Medicína

Jaký obor a na jaké vysoké škole studuješ (a v jakém jsi ročníku)?

Studuji již druhým rokem obor Všeobecné lékařství na Lékařské fakultě Ostravské univerzity.

Jakou střední školu jsi studovala?

Matiční gymnázium.

Jsi spokojená s formou výuky, změnila bys něco?

Určitě bych ocenila více praxe už v preklinické části studia, aby se pak nestávalo, že pacienta medik vidí poprvé až na konci třetího ročníku.

Co jsi studiu musela obětovat?

Některé ze svých koníčků a částečně i svou „finanční nezávislost“, kterou jsem si stihla vybudovat za studia gymnázia. Odvykla jsem si prosit naše o kapesné a představovala jsem si, že budu touto dobou plně samostatná.

Co jsi studiem naopak získala?

Otlačený zadek. To je asi první úsměvná věc, která mě napadá. Mimoto samozřejmě řadu přátel a nezapomenutelných zážitků.

Jak vysoká je náročnost studia (psychicky, časově, fyzicky...)?

Medicína určitě patří mezi nejnáročnější studia a neměl by na to zapomínat každý, kdo má v úmyslu se na lékařskou fakultu hlásit. Pokud to člověka nebaví, je to opravdu zbytečná ztráta času. Je to poměrně dosti o odříkávání. Zatímco někteří vaši kamarádi na jiné škole stíhají o zkuškovém pracovat a ještě se válet každý den na sluníčku, tak je dosti možné, že vy domov bez učebnice v ruce nějakou dobu neopustíte.

Udělal se ti někdy při praktické výuce zle (strach z krve atd.)?

Naštěstí ne. Ze začátku jsem se bála, jak budu reagovat na pitevně. Naštěstí jsem zjistila, že jsem poměrně „necita“ a že mi ani nevadilo, když mě někdo pohladil rukou mrtvolu. Člověk to musí brát s nadhledem a umět se i trošku, byť morbidně zasmát.

Je studium finančně náročné (učebnice a další pomůcky do praktické výuky)?

První ročník vám nebo vašim rodičům poměrně vycucá peněženky. Například pokud chce člověk do anatomie úplně nové, voňavoučké, a hlavně nepopsané učebnice, tak ho to vyjde minimálně k šesti tisícům. Samozřejmě se větší část peněz vrátí, pokud má člověk v plánu učebnice prodat. Spousta mých spolužaček má ale k nim takový vztah, že si vytváří doma sbírku a odmítá se jich vzdát. Pořád je ale možnost koupit nějakou tu „použitou“, stáhnout si ji nelegálně z internetu nebo si ji vypůjčit v univerzitní knihovně.

Myslíš, že by pro tebe byla výhoda mít znalosti a praxi už ze střední zdravotnické školy?

Myslím si, že ne. Bohužel, co jsem slyšela z doslechu, není studium „zdravky“ to, co bývalo. A jejich praxe se odvíjí od kompetencí budoucích absolventů, které nejsou nijak dechberoucí. Určitě mají absolventi střední zdravotnické školy lepší základy pro jakoukoliv komunikaci a manipulaci s pacientem, ale více vědomostí asi pochytí člověk na gymplu. Myslím si, že výhoda tohoto studia se prokáže spíše na jiných zdravotnických oborech.

Alice Klenová

Kde se vzala, tu se vzala...

...kočka. Kočka, která se utábořila na dvorku za gymnáziem. Nejprve jsem tomu ani já a pravděpodobně ani nikdo další nevěnovali přílišnou pozornost. Ono se občas stane, že nějaká ta němá tvář navštíví naši školu, aby prozkoumala, jak to u nás vypadá.

Kočky se asi u nás zalíbilo, protože jsem ji čím dál častěji vídala z okna, jak se sluní na školním pozemku. Nezalekla se ani studentů a ráda se nechala podrbat od žáků, kteří spěchali do domečku na další hodinu, nebo se k nim připojila, když trávili čas v altánku.

Po nějakém čase jsme si na ni všichni zvykli. Vlastně už jsme očekávali, že když vyhlédneme z okna na školní dvorek, kočku tam někde najdeme. Několik studentů jí dokonce začalo nosit pravidelně granule, které dávali přímo k bustě Pavla Tigrida. Sám Pavel tedy mohl na vlastní oči pozorovat novou obyvatelku. Jak se kočka živila předtím, nikdo neví, pravděpodobně se vydávala na lov, a děsila tak všechny myši v okolí. Nebo je to kočka vegetariánka?

Několik týdnů před uzavřením škol byl kočce založen instagramový účet @jgp_micina a taky byl vydáno nařízení, které zakazovalo hladit kočku (samozřejmě že se někteří řídili heslem „pravidla jsou od toho, aby se porušovala“). Studenti jí aspoň věnovali šperk v podobě obojku s kočičí hlavou.

V době prvního lockdownu se o kočku zřejmě nikdo nestaral. Jí se očividně školní altánek, kde trávila nejvíce času, zamlouval, a tak nás vítala i při opětovném návratu na půdu gymnázia.

Dnes je z ní mediální hvězda naší školy. Bylo s ní pořízeno video, pravidelně píše na školní web, a dokonce dostala i jméno – Pavlína. Samozřejmě odkaz na našeho patrona Pavla Tigrida.

Aktuální číslo našeho časopisu přináší ochutnávku z Příběhů kočky Pavlíny, které sestavili studenti 1. ročníku. Nebo je přepsali ze staré tabule na půdě, kam je vyryla drápem Pavlína? Kdo ví. Vycházejí ze skutečných událostí? Jsou smyšlené? Na tom nezáleží. Mají nádech legendy a posunují kočičí příběh psaný naší školou zase o kousek dál. Kompletní soubor třiatřiceti příběhů bude brzy dostupný na školních webových stránkách.

Kočka se také stala součástí propagace našeho gymnázia, aby nalákala uchazeče k přihlášení se na naši školu. Já jsem si díky tomuto kontextu názor vytvořila. Zajímá mě ten váš! Myslíte, že kočka je dobrý způsob propagace naší školy? Je to pro vás něco, co přidalo naší škole na hodnotě? Měli byste nějaký návrh pro vylepšení?

Své názory nám můžete sdělit pod příspěvkem na našem instagramovém účtu @pauljgpt!

Valerie Ďurianová

Moje první rande

Mňau, opět se vám hlásím s jedním ze svých příběhů. Na dnešek jsem vybrala vypravování o prvním rande se svým bývalým kocourem Xanderem. Dobře se usadte, vezměte si něco dobrého k jídlu a dobře poslouchejte.

Vše začalo nevině ve čtvrtek dopoledne, kdy jsem se jako obvykle vyhřívala v altánku. Na chvíli jsem otevřela oči a za plotem jsem zahlédla svého přítele, jak na mě mává. Hned jsem se rozběhla za ním. Obdržela jsem skvělou zprávu. Odpoledne za mnou přijde, donese naši oblíbenou konzervu s masem a strávíme spolu hezký den. Xander šel zajistit konzervu a já měla do tří hodin čas na úpravu svého zevnějšku. Na pomoc mi přišlo pár studentek, které mě hezky vykartáčovaly a uvázaly krásnou růžovou mašli. Do času rande zbývalo posledních pár minut a já byla celá nedočkavá. Ovšem z nějakého důvodu mě trochu začalo bolet břicho, ale nechtěla jsem kvůli takové banalitě naše rande rušit. Řekla jsem si, že jsem se asi ráno přejedla granulemi a že to snad brzy přestane bolet.

Spatřila jsem svého kocourka se dvěma plnými miskami, jak míří rovnou ke mně. Seděla jsem na dece, kterou mi věnoval jeden student, a myslela jsem jen na to svoje břicho. Oba jsme se přivítali a dali se do jídla. Xanderek měl svou porci do minuty snědenou a já ho jen pozorovala. Hned zaznamenal, že se mnou není něco v pořádku, protože jsem se jídla ani nedotkla. Vyptával se, co se děje, ovšem já ho vůbec nevnímala, jelikož jsem začala tušit, že mé ranní přejedení není jen tak a přicházejí důsledky. Ano, před svým přítelem jsem udělala pěknou hromádku. Nemáte tušení, jak trapně jsem se cítila. Bez váhání jsem utekla do školy a Xandera nechala venku. Studenti se mě okamžitě vyptávali, co se stalo. Vše jsem jim do detailu popsala. Všichni mi porozuměli a utěšovali mě.

Po chvíli mi došlo, že jsem utekla a svého přítele nechala venku. Vyběhla jsem, ale bohužel on už tam nebyl. O týden později jsem ho uviděla, jak se prochází parkem s novou přítelkyní. Ani mě to nepřekvapilo, kdo by taky stál o další schůzku s někým, kdo si ani neumí dojít na záchod. Věřte, nebo ne, ale náležitě jsem se z toho poučila. Od té doby, nikdy ve dny, kdy mám rande, nesnídám a dávám si pozor na to, co jím. Nebuďte smutní z toho, jak to dopadlo. Momentálně jsem šťastně zadaná a tato historka slouží už jen pro pobavení.

Doufám, že jste se se mnou aspoň trochu zasmáli.

Barbora Nováková

Pavλίna Holmesová

Byl krásný jarní den. Sluníčko svítilo, ptáčci zpívali a na Jazykovém gymnáziu Pavla Tigrida nastalo temné období krutých testů. To znamenalo jednu jedinou věc. Pár nezbedných studentů se rozhodlo obelstít systém tím, že u písemných prací chtěli využít několik předem připravených taháků. K přistižení těchto podvodníků při činu nám nepomůže nikdo jiný nežli naše školní detektivka Pavλίna Holmesová, jež má schopnost vycítit u člověka jeho černé svědomí.

Pavλίna si všimla zvláštních nejasností v učebně 1. B, kde pocítila velmi silné proudění negativních myšlenek studentů, až se jednoho dne rozhodla skrz okénko třídu 1. B sledovat celý jeden den. Všichni studenti byli z písemek velice nešťastní, ale zvlášť u jednoho studenta zpozorovala podezřelé chování. Ze všech písemných prací měl výbornou, ale vůbec nebyl spokojený. Ba naopak se cítil velmi provinile. Jmenoval se Tomáš a byl považován za třídního vtípálka. Pavλίna si dávala na tohoto žáka bedlivý pozor. Sledovala každý jeho pohyb, až uviděla, že se jeho zrak odvrací do útrob polootevřeného pouzdra, v němž se nacházely kousky papírků. A z nich nenápadně

opisoval. Detektivka si to hned po skončení vyučovací hodiny nasměrovala rovnou do kabinetu učitele českého jazyka a hned mu „vymňoukla“, co se během vyučování odehrálo za jeho zády.

Viník byl pozván na slovíčko do kabinetu vyučujícího. „Tomíku, viděla jsem tě podvádět při testu. Jak to hodláš vysvětlit?“ otázala se znechuceně Pavlína. V místnosti ihned zavládla chladná atmosféra. Tomáš věděl, že něco udělal špatně, snažil se svůj čin popřít všelijakými způsoby, ale marně. Ocitl se pod obrovským tlakem, a tak mu nezbylo nic jiného než se přiznat.

Nakonec se hluboce omluvil panu učiteli i detektivce Pavlíně. Následně slíbil, že takovou hloupost již nikdy neprovede. Pan profesor pochopil jeho těžkou situaci, uvědomil si množství úkolů, kterými jsou žáci zahlceni, a proto situaci nakonec uzavřel pouze slovní domluvou.

Martin Balog, Patrik Kubala

Stížnost

Vážená paní ředitelko,

Hygiena města Ostravy provedla na Jazykovém gymnáziu Pavla Tigrida důslednou kontrolu. Vše proběhlo v pořádku až na menší incident s kočkou, jež se pohybovala v areálu školy.

Do budovy pronikla již při našem příchodu, když jsme otevřeli dveře. Snažili jsme se vniknutí zabránit, ale neúspěšně. Rozhodli jsme se tedy zatím nijak nezasahovat a začali jsme odebírat vzorky a kontrolovat hygienické náležitosti. Zde nastal první problém. Kočka kontaminovala námi kontrolovaná místa, když probíhala

skrze chodby a toalety. Později jsme byli nuceni označit všechny vzorky jako hygienicky závadné. Jelikož jsme o tomto problému nevěděli, pokračovali jsme ve své práci.

Po půlhodině práce jsme kočku opět zahlédli a pokusili se o její opětovný odchyt. Přitom nastaly další komplikace. Během této činnosti byl náš pracovník poškrábán v oblasti obličeje a rukou. Rozhodli jsme se proto práci pozastavit a polapit agresora.

Nejprve jsme zvíře lákali různými pamlsky (které jsme pořídili na vlastní náklady), ovšem pokus se nepovedl. Navíc kočka vytrhla ve výskoku kolegovi sáček i s pamlsky. Použili jsme i síť, ale tato kočkovitá šelma ji dráčky rozřízla a opět unikla. Byli jsme bezradní. Během odchodu a otevření dveří vetřelec vyběhl z budovy směrem na školní zahradu.

Z webových stránek školy jsme zjistili, že se jednalo o kočku jménem Pavlína, která má dokonce i svůj CATalog.

Žádáme Vás, abyste při naší příští návštěvě kočku izolovali v mimoškolních prostorech, a předešli tak možným komplikacím.

S přáním hezkého dne
Hygienická stanice Ostrava

Ondřej Maňuc

Les écoles du monde

Vous vous êtes déjà demandé ce que c'est que d'aller à l'école à l'étranger?

Nous avons interviewé Imen et Nour, deux teenagers pour savoir plus sur leurs vies scolaires.

Nous nous appelons Imen Msallem et Nour Rabia. Nous avons 15 ans et nous habitons à Zarzis en Tunisie. Nous étudions dans le lycée pilote de Medenine...

Quel type d'école vous y étudiez? Quelles sont les matières que les élèves tunisiens apprennent à l'école?

Le lycée dans lequel nous étudions et pour les élèves qui ont 14-19ans. Les élèves doivent passer un concours international pour être dans le lycée pilote.

Les tunisiens étudient plusieurs matières qui deviennent plus nombreuses chaque année. On étudie 12 matières: l'anglais, le français, les mathématiques, la science de la terre, physique et chimie, arabe, histoire, géographie, éducation physique, éducation islamique, informatique, technologie. Et bientôt on devra choisir une nouvelle langue à apprendre. Allemand, espagnol ou italien...

[Imen est à droite et Nour est à gauche]

Quelles sont les activités que vous faites en une journée d'école?

Quand nous sommes au lycée, nous étudions de 8h vers 12h et l'après midi de 14h à 18h avec des heures creuses entre les matières que nous étudions. Le vendredi et le samedi après midi on n'a pas cours...

Avez vous des vacances? Si oui, quand? Combien ?

Nous avons aussi des vacances pendant l'année scolaire: les vacances d'hiver en décembre, les vacances de Printemps qui commencent le 15 mars et les vacances d'été qui commencent en Juin à cause du Corona...

Quelle(s) matière(s) trouvez-vous la(les) plus difficile(s)? Et quelle est la matière la plus facile?

Personnellement, je crois que les matières les plus difficiles sont la technologie car elle demande beaucoup d'imagination et aussi les matières que nous devons apprendre par coeur comme la géographie. Et la plus facile est l'anglais parce que je parle l'anglais souvent...

Combien de cycles d'enseignements avez-vous?

Nous avons l'école, le collège, le lycée et bien sûr la faculté...

Quelle(s) chose(s) aimeriez-vous changer à propos de votre système éducatif?

Honnêtement j'aimerais changer plein de choses à propos de l'éducation en Tunisie, parce que l'éducation en Tunisie donne plus d'importance à la quantité d'informations qu'à la qualité de ce qu'on apprend. En plus nous répétons presque le même programme chaque année.

Trouvez-vous qu'apprendre le français est difficile?

Je trouve que le français n'est pas trop difficile parce que nous parlons le français dès l'âge de 8 ans et nous regardons les programmes à la télé en français donc nous écoutons et nous parlons en français. Même dans notre vie quotidienne nous parlons en arabe et en français en même temps...

Quelles matières avez-vous en français?

On étudie plusieurs matières en français tels que les mathématiques, la physique et la chimie, les sciences naturelles, l'informatique et la technologie...

Comment évaluez-vous le français sur l'échelle de 1-10?

Donc j'évalue le français en 10 parce que j'aime la matière et les romans en français et les chansons françaises classiques sont douces et très belles...

Natálie Justýna Smičková

What went wrong with **Cyberpunk 2077**?

The game industry is full of... not very nice companies. Some force their employees into overtime and crunch, others fill their games with premium content and, sometimes, literal slot machines that have nothing to do with the game itself. Many of them slowly lose respect in the eyes of consumers. But there is one company that has slowly gone up to the level of those biggest, most influential ones, while actually being nice to their players and workers. That company is the relatively small Polish studio known as CD Projekt RED.

A quick history of the studio, it was founded in 1994 as an importing company, as then-communist Poland didn't have many western video games. They started developing in 2004 with an adaptation of the award-winning book series from Andrzej Sapkowski, The Witcher. The first game was... fine, and made enough

money for the company to just barely stay afloat and work on a sequel, which was much better. More popular than ever, their next, big project, The Witcher 3 was a massive release that put CD Projekt RED in the minds of western players, with its massive open world, great soundtrack and game mechanics and a stunning look. They were much better in terms of their relationship to players; they gave small „DLCs“ to players for free, like different horse armour and small side missions, with the much bigger paid expansions being almost the size of the original game. The Witcher 3 was praised all over the world, putting the studio into the public eye, with great excitement building up around their next game; the massive, open-world, futuristic, first-person RPG Cyberpunk 2077. And, oh boy, were people excited. A massive, living world, corrupt police, millions of ways of handling enemy encounters. It looked like the perfect RPG. But things didn't look too good as we were getting closer to release.

Cyberpunk was first announced in 2012, with a simple logo and previously mentioned description. Over the years, we got small teasers showing the style of the game. It wasn't until 2018 that we got a proper trailer and some gameplay, with even more shown a year later, including the reveal of Keanu Reeves being one of the characters in the game; the rebellious rockstar Johnny Silverhand. Along with that trailer, we finally got a release window of early 2020, later confirmed to be April 2020. But, well,

that didn't quite happen. Over the entirety of 2020, the game would be pushed back multiple times until we got a final release of December 10th 2020. Everyone couldn't wait for the game, the hype was just too much. When it did, finally, release, people were... well I wanted to say disappointed, but that would be an understatement.

Now that's not to say the game was bad. I've put about 40 hours into it myself and it's really good. Everything works just enough to feel good, the story and characters are especially amazing. The problem people had with it came with the technical aspect of the game. It was very buggy on PCs, really buggy on upgraded consoles and almost unplayable on original consoles (For those unfamiliar with the term, a bug is an error in the game). Along with that, you needed a really powerful computer to run it without stuttering and while looking good at the same time. Along with that, there were many missing features in the game. The corrupt police I mentioned before? Nowhere to be found. Instead, when you did a crime noticed by a civilian, police would spawn behind you and start shooting you. A cherry on top was the company's claims of the game running „Surprisingly well“ on original consoles. It didn't run well, it ran horribly. It was so bad that Sony had to literally remove the game from the Playstation store and gave many players refunds. People were put under the impression that CD Projekt RED has turned into one of the many crappy giants, releasing a half-finished game and just fixing it later with patches.

So what happened? How could they release this game in such an unplayable state after over 8 years of development? Simply put, a lack of direction, resources and, in 2020, the pandemic. People didn't know what to focus on, they were focusing on the PC release while literally fixing up minor things for the console versions on the day of release. Throughout development, features were slowly removed, like Wallrunning and deeper backstories that decided what characters you would see in the game. And then covid, forcing people to work from home, slowed everything down. The game has been slowly getting patched up, but it seemed like disaster struck again, as their modding tools were very soon hacked and dangerous to use, and soon after that, the company was hacked and source code for many of their games was stolen and sold for millions of dollars while keeping the workers without any work due to locked computers. As I mentioned, I really enjoyed the game, it isn't outright bad. But the technical state on consoles is unacceptable. Nonetheless, I hope CD Projekt can recover from this and prove to its players they're still the good, friendly company they were known as years earlier.

Adam Štípal

Is this fine?!

Informační hygiena

Bylo nebylo. Na světě se objevil jeden malý koronavirus. Rád létal letadlem a lákal na stadiony davy fanoušků. Pak vyrostl a vydal se na světové turné. A tak radikálně změnil lidstvo.

Za poslední rok jsme zažili tucet lockdownů, během nichž každý z nás trávil spoustu volného času po svém. Někdo se naučil deset nových cizích jazyků, někdo třikrát zkouknul celý Netflix, někdo si pořídil dalších osm koček a někdo se naučil nazpaměť celou wikipedii. A co vy? Tušíte třeba, kdy probíhal Bicolimský konflikt? Že nevíte?

Bicolim conflict
From Wikipedia, the free encyclopedia

The **Bicolim Conflict** of 1640-1641 was a period of armed conflict between the Portuguese rulers of Goa and the Maratha Empire led by Shivaji Bhonsle in the northern region of Goa, particularly in the Bicolim region. The conflict lasted from early 1640 to early 1641, when the Maratha Confederacy and the Portuguese signed a treaty by which they would respect the pre-existing Maratha-North Goa boundary.^[1] However, the conflict continued to cause tension between the Maratha rulers and the Portuguese in Goa and the region of Canim and Goa.^[2] When the conflict mainly remained localized to northern Goa, it was part with Portuguese espionage occurred in the neighbouring regions of Pernim and Bardez.^[3]

Contents [hide]

- Background
- Path to conflict
- Confession of Bardez
- Maratha push into Bicolim
- Battle for Voldarim
- Beginning of espionage
- Peace treaty
- Legacy
- 1.1 Historical legacy
- 1.2 In popular culture
- See also
- References
- Further reading

Background [hide]

Portuguese traders set up Goa as their first trading port in India in 1510, when Vasco da Gama created a route through Goa. By 1542, the areas of *Vishvamitras* were enjoying higher elements of prosperity.^[4] Those that converted to Christianity were given extra privileges in comparison with those that opted to remain Hindu or Muslim.^[5] In 1560, the Goa Inquisition was established and 8,000 people were arrested for heresy in the first few years alone.^[6] The neighbouring Hindu regions, particularly those to the north of Goa and those in the *Neves Condi* of apprehensions towards the newly established inquisition.^[7]

Although Goa slowly grew in its splendour during this time, the Marathas to the north exhibited more expansionist growth.^[8] Between 1603 and 1636, the Dutch fleet brookaded Goa, as part of the Dutch-Portuguese War, cutting it off by supplies from Portugal and leaving the inhabitants of Goa into desperate poverty. The Dutch and Portuguese were at war as a result of Dutch attempts to seize Portuguese colonies to add to its expanding empire.^[9] At the same time, Shivaji Bhonsle began his series of conquests which would eventually lead to the creation of the Maratha Empire. In 1635, the Maratha Empire and Portuguese Goa gained a common border.^[10] As a result of the growth of the Marathas and trading enterprises a widespread famine, many inhabitants in north Goa expressed their support for the Marathas. Others also accepted Maratha immigrants into their village, particularly those from the influential region of Kothapur, which bordered Goa.^[11]

In 1635, in the same year when the Dutch blockade was lifted, a treaty was signed between the Marathas and *Vijayan*, substituting either of the parties to agree the other in any way and ensuring that both parties accepted their common border.^[12] The Marathas had also offered a type of *pradikshita* status to the remaining *Deccan* states. The only part of their southern frontier which was not secured as peaceful was that with Portuguese Goa, which the Marathas conveniently surrounded from the north and the east.^[13]

Path to conflict [hide]

In January 1640, the Marathas attempted a negotiation with the Portuguese Governor-General established in Goa.^[14] However, Governor-General Malim de Albuquerque was reluctant to confront the Maratha Empire, particularly because of the external political pressures playing on him. The Inquisition had great influence in Portuguese Goa's administration in those times and conducting negotiations with the largely Hindu Maratha Empire would be considered a betrayal to the cause.^[15]

The message eventually got to the Marathas, who began directing troops from the peaceful *Mysore* frontier to the frontier with Goa. Albuquerque finally agreed to a meeting with a representative from the Maratha Empire, but no resolutions were reached. The Marathas, who were committed to *satyagrah*, especially condemned the treatment of Hindus in Goa and pointed to the burning at the stake of Hindus who allegedly committed heresy through their actions.^[16] Undoubtedly, the inconclusive result of this meeting was one of the major causes of the later confrontations.^[17]

By the beginning of the 1640 Goan summer (i.e. February - March 1640), Albuquerque had ordered the maintenance of a Portuguese presence amongst Goan villages in Pernim and Bicolim. Suspicion of this action, a minor troop buildup along the border between the Maratha Empire and Bicolim was ordered by the Marathas. The borders were not particularly settled as there had never been an external land threat to Goa before.^[18] The governor of the Bicolim region was a native Goan Christian convert named Nicolau de Melo. Melo was a trusted governor and reasonably popular amongst his subjects.^[19] According to David D'Souza, a Goan historian, Hindu members of the Bicolim community considered Melo to have an anti-Hindu bias and were more ready to side with the Marathas.^[20] However, *Vasudevrao* (Shivrao) is more inclined to believe that the Hindus were not aware of the Maratha presence and, although allied by their enmity, were loyal to Melo.^[21]

Článek visel na internetu pět let, dokud se jeden z redaktorů nepokoušel ověřit pravdivost odkazů. Všechny se ukázaly jako falešné a stejně tak i samotný konflikt. Ano, pouhé dezinformace, ani slůvko pravdy. Přestože byl článek z wikipedie odstraněn před šesti lety, ani dnes není problém najít zmínku o tomto smyšleném střetu na stránkách pronájmu nemovitostí v Goa.

Všichni víme, jak wikipedie funguje a že po ní je třeba opravdu důležité věci kontrolovat. Ale ruku na srdce – pokud se potřebujete na něco velmi rychle podívat a není to zase tak důležité – proč to nerisknout? Lehce se tak může stát, že si budete po celý život myslet, že chlamydie jsou zdravé jídlo. Do pastí může spadnout kdokoli, třeba i renomovaný novinář.

Pokud teď cítíte úplnou beznaděj a pomalu upadáte do deprese, můžu vás uklidnit. Neobviňujte se, nikdo za to nemůže. Pokud se ale každý den sprchujete a alespoň třikrát za den si myjete ruce, postarejte se i o hygienu informační. Věnujte jí jen minutu: sledujte odkaz na primární zdroje informací a zjistěte, zda je Domestos skutečně jménem starořeckého filozofa.

Solomiya Strelbytska

Já vám to klidně prozradím: K Bicolimskému konfliktu došlo v 17. století mezi Portugalskem a maráthskou říší v Indii. Název je odvozen podle malého města v Goa. Zní to skvěle, že? Až na to, že taková válka nikdy nebyla...

Ano, článek o tomto konfliktu se skutečně objevil v roce 2007 na wikipedii.

Jen se podívejte, jak důvěryhodně vypadá! Působivá fotografie chrámu, dokonce i odkazy na primární zdroje informací.

Odhalení

Také vás vždy zajímaly trapné momenty, každodenní zvyky a další zajímavosti ze života učitelů? Pak jste na správném místě! V naší novopečené rubrice budete v každém čísle moci vídat kuriózní příběhy učitel.

„Učil jsem mluvnici ve druhém ročníku. Spadlo mi pero a já jsem si dřep, abych je zvedl. V té chvíli jsem slyšel trhání a cítil, jak mi praskají kalhoty v rozkroku. Strnul jsem. Co teď? Takový trapas! Zhluboka jsem se nadechl a pomalu vstal. Tvářil jsem se jakoby nic, pokračoval ve výkladu a těkavými pohledy zjišťoval, jestli si někdo něčeho zvláštního nevšiml. Žáci byli naštěstí hluboce zabráněni výkladem. Zadal jsem samostatnou práci a přešel do zadní části třídy, abych prozkoumal, jak velká škoda vznikla. Málem jsem se lekl. A to jsem určitě neviděl všechno. Kalhoty byly totálně roztržené a díra měřila určitě přes dvacet centimetrů. To už jsem ale získal jistotu a hodinu začal kormidlovat ze zadní části třídy. Nechal jsem studenty pracovat u tabule, a tak odpoutal pozornost od svého zevnějšku. Po zazvonění už jen stačilo počkat, až studenti opustí třídu a kradmo se přesunout do kabinetu.“

Anonym

„Pravda je, že každý den v době distanční výuky prožívám trapné chvíle, když cvičím místo s žáky s ikonkami na obrazovce.“

Iveta Demlová

„Vůbec si nemohu vzpomenout na nějaký pořádný trapas. Pořád nad tím uvažuji, ale napadají mne spíše jen vlastní nedostatky a situace, které se mi nepovedly, ale to jsou spíše mé prohry, a ne trapasy. Jediné co mne napadá jsou jména... Mými věčnými trapasy jsou opakovaně popletená jména... Ondrovi říkám Vojto, Terezce Verčo a Adélce Anetko... Tohle se mi děje celý život, bojuju s tím, ale jmenný chaos nade mnou stále vítězí... Jsou to opakované malé trapásky, mrzí mě to, válčím s tím, snažím se, ovšem často marně. Studenti jsou ovšem stateční, často o mé slabosti se jmény vědí, a tak statečně reaguje třeba i Ondra na oslovení Vojto a Tereška klidně odpoví, i když ji oslovím Verčo. Jedině díky statečným studentům tenhle můj permanentní trapas zvládáme.“

Jana Tomalová

„Já do práce dojíždím tak různě – někdy autem, někdy s kamarádem, jindy autobusem. Na podzim, než zavřeli školu, jsem utíkala ze všech sil na autobus před školou, protože jsem se zabrala do práce. Utíkala jsem tak rychle, že jsem málem neřekla ani paní Daňové na shledanou a snad i rychleji než Usain Bolt, ale i tak mi autobus před nosem ujel. Na adresu řidiče, který viděl, jak obložená taškami dobíhám, jsem utrousila několik pepřných slov, i když normálně sprostě nemluví. Pak jsem zadýchaná přemýšlela, co dál, protože další bus jel až za půl hodiny a v tu chvíli jsem si vzpomněla, že jsem do práce přijela autem a mám ho za rohem:-). Nevím, jestli je to dost vtipné:-).“

Šárka Bartáková

Lucie Rufferová, Alžběta Jandačková

Wie kann man eine Melodie im Kopf loswerden?

Hatten Sie jemals eine Melodie im Kopf? Nun, ich bin bereit zu wetten, dass eine dieser Melodien sofort in ihrem Kopf spielt, wenn Sie die Namen "Take on me", "Gangnam style" oder "Despacito" hören. Oder erinnern Sie sich an "I can't dance"?

Stimmen Sie zu, wir alle singen oft etwas. Manchmal ist diese Melodie nervig, manchmal sehr angenehm. Und das Internet ist nur voller Tipps, wie man es loswird. Aber welche von ihnen sind wahr? Lass uns zusammen verstehen!

Und dabei wird uns heute die finnische Studie von 2011 helfen, ein Link auf die werde ich freundlicherweise auf der letzten Seite hinterlassen. Sie haben vielleicht von der berühmtesten Art gehört, diese Willkür in Ihrem Kopf zu stoppen: Kaugummi. Das Internet ist buchstäblich voll von diesen.

Es scheint, dass dieses Foto bei vielen Menschen viele Assoziationen hervorgerufen hat, einschließlich des obsessiven Gesangs des Refrains dieses Liedes in ihren Köpfen.

Ratschlägen, und wie sich herausstellte, steckt hinter dieser These eine ganze wissenschaftliche Studie.

In der ersten Phase durften 44 Schüler das Lied "Play hard" anhören (übrigens, ich empfehle es anzuhören, dieses Lied wird definitiv in Ihren Kopf geraten. Ich werde den Link auf der letzten Seite belassen. Überprüfen sie gleichzeitig, ob die Methode mit Kaugummi funktioniert.)

Dann erhielten einige der Probanden einen Kaugummi ohne Zucker (um die Auswirkungen von Zucker zu beseitigen).

Die Experimentatoren baten die Probanden, jedes Mal eine bestimmte Taste zu drücken, wenn die Teilnehmer die Melodie erwähnten, die sie hörten. In der zweiten Phase baten die Autoren der Studie darum, eine Taste zu drücken, wenn nur die Melodie erwähnt wird, und eine andere Taste, wenn es einen Ohrwurm haben.

Aber vielleicht hilft jede motorische Aktivität ... Deshalb haben sie die dritte Phase abgehalten, in der die Schüler das Lied "Payphone" hören durften (Sie können es auch hören, den Link ist unten).

Die Forscher stellten auch eine dritte Gruppe vor, die gebeten wurde, mit den Fingern auf den Tisch zu tippen. Kaugummi erwies sich als am effektivsten. Cool, nicht wahr?

Der anderen Rat, das Lied von Anfang bis Ende noch einmal anzuhören, ist allgemein bekannt. Dieser Rat basiert auf dem Zeigarnik-Effekt (eine Person erinnert sich besser an unfertige Dinge). Und es scheint, dass Christopher Nolan mit seiner Liebe zum offenen Finale etwas über diesen Effekt weiß.

Dieser Rat funktioniert jedoch nur, wenn Sie ein bestimmtes Lied im Kopf haben. Klingt logisch, aber ein kleines Experiment an der University of Western Washington hat gezeigt, dass Ohrwürmer mit gleicher Häufigkeit auftreten, wenn sie vollständig und Melodiefragmente hören. Obwohl im zweiten Fall der Ohrwurm viel schneller erschien.

<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/0305735611406578>

Finnische Studie 2011

<https://journals.sagepub.com/doi/10.1080/17470218.2015.1034142>

Untersuchung der Wirksamkeit von Kaugummi

<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/acp.2897>

Andere Experimente derselben Universität bieten an, geistige Aktivität zu nutzen. Das heißt, Probleme wie Sudoku oder Anagramme mit optimaler Komplexität lösen. Eine weitere Option wurde uns 2014 nach einer Studie in der Zeitschrift Plos One angeboten. 76 Befragte gaben an, dass eine bestimmte Melodie den Ohrwurm unterdrücken konnte, obwohl die Melodie selbst keine wurde.

Insgesamt wurden 64 Melodien gespielt, von denen 6 mehrfach erwähnt wurden. Sie können sie auf dem Foto sehen, aber ich warne Ihnen, die Lieder sind ziemlich spezifisch, weil die Befragten Briten waren. Aber Sie können möglicherweise selbst ein Lied aufnehmen, das

Name of 'Cure' tune	Artist	Number of reports
God Save the Queen	Thomas Arne	6
Karma Chameleon	Culture Club	3
Happy Birthday	Mildred and Patty Hill	3
Theme to <i>The A-Team</i>	Mike Post and Pete Carpenter	2
Kashmir	Led Zeppelin	2
Sledgehammer	Peter Gabriel	2

Sie auf magische Weise von einem Ohrwurm befreit.

Andere Online-Tipps haben keine wissenschaftliche Bestätigung. Vielen Dank für Ihre Aufmerksamkeit, waschen Sie Ihre Hände und teilen Sie uns Ihre persönlichen Erfahrungen in den Bewertungen mit:)

Solomiya Strelbytska

Studium an der University of Western Washington

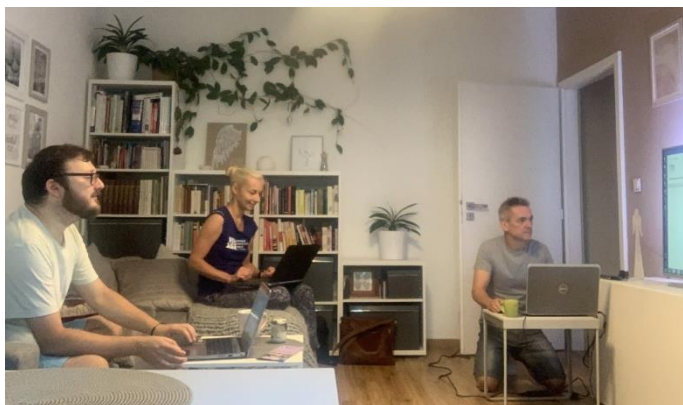
<https://digest.bps.org.uk/2012/12/27/how-to-kill-an-earworm/>
populärwissenschaftlicher Artikel an der University of Western Washington

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3908735/>
Artikel 2014 in Plos One

Nový web školy:

Žádná kosmetika, ale radikální chirurgie!

O novém školním webu, jeho vzniku, podobě a obsahu jsem si popovídala s jeho tvůrci – s Romanou Vrbkovou, Michalem Místeckým a Jiřím Hruškou. Jejich odpovědi jsou stejně jako webové stránky společným dílem. Ono by to jinak ani skoro nešlo, protože za sebe vzájemně dokončují věty. Necháváme na čtenáři, ať si to přebere.

Z jakého důvodu jste se rozhodli změnit staré stránky školy?

Starý web už (nejen) podle paní ředitelky trochu zaspal svou dobu. Nebyl nadvakrát přehledný, nevyňikal a nereprezentoval. Proto si nás zavolala a my si řekli, že trochu zariskujeme a změníme ho celý. Žádná kosmetika, ale radikální chirurgie. Přestavba zabere někdy více času než novostavba.

Kdo dostal jako první nápad, že je načase stránky změnit?

Myslíme si, že jsme o tom mluvili všichni, a to dlouhodobě. Čekalo se jen na pokyn shůry a nápad na novou koncepci. Určitě to nebyl konkrétní člověk.

Kdo všechno se podílel na vytváření? I co se týče technické stránky webu?

Stránky jsme postavili na původním redakčním systému, který dodal náš bývalý žák Hynek Olchava. Grafický návrh jsme nechali vytvořit v soutěži. Dali jsme na intuici výtvarnice Terezy Šimonkové, která pomohla vybrat ten vítězný. Cenné rady poskytl Karel Oleksy. Podklady k některým článkům a oficiální dokumenty připravili kolegové a vedení školy... A zbytek už byl na nás. Bylo třeba napsat opravdu hodně textů, což odpracovali Michal Místecký a Jura Hruška, a pak už se to vše „jen“ ládovalo na web. O to se postarala především Romana Vrbková. Paní ředitelka na nás dohlížela, abychom nevyváděli počouchlostí a moc nečarovali.

Jak moc to bylo časově náročné?

Bylo to šílené – a přesně takové to má u velkých projektů být. Trvalo to asi půl roku. Některé věci se předělávaly třikrát, bylo třeba dopsat a opravit obrovské množství textů. Makali jsme jako prváci před pololetním vysvědčením! Ale stálo to za to. 😊

Proč jsou texty na webu psány spíše žoviálním stylem?

Žoviální? To určitě ne. Nechceme se podbízet, ani stylisticky prostituovat. Naše stránky se snaží být přátelské a jiné než ostatní. Chápeme, že se tím vydáváme na tenký led, ale kdo neriskuje, nic nezíská. Nechceme znít jako ostatní střední školy, chceme být zapamatovatelní a mluvit jazykem, kterému je rozumět. Rozhodně to však neženeme do extrému jako nesnesitelně optimistický Microsoft Windows nebo autoři hitu Mňam mňam Bobík.

Z čeho vychází nápad konceptu „můžeš, musíš, chceš“? Z vlastní zkušenosti?

Ten nápad dostal Jura Hruška. Nejprve jsme na to koukali jako vrána na sultána, ale poté jsme si řekli, že by to mohlo fungovat. Chtěli jsme být adresní, oslovovat, být v dialogu s žáky, učiteli a hlavně s uchazeči. A zároveň trochu mlžit. Provokovat k pátrání, nechávat lidi místy i bloudit a nacházet zákoutí webu, které by při běžné návštěvě zůstalo skryto. Pro romantiky a dobrodruhy nabízíme „cestu naslepo“, pro systematicky a konzervativce klasickou rozbalovací lištu.

Co bylo hlavní inspirací pro školní web?

Boží vnuknutí. Nebo digitální seance s paní ředitelkou? Kdo ví? Počátky jsou nejasné a na paměť nikoho z nás nelze spoléhat. Bez mučení přiznáváme, že jsme se dívali i na jiné weby. Něčím se inspirovali, u lecčeho jsme přišli na to, jak to nechceme. A z toho „ne“ postupně vznikalo „ano“.

Jak byste stránky ve zkratce charakterizovali?

Rádi bychom, aby působily jako hravé, moderní, inspirativní, nepravoplanové. Chceme, aby zaujaly, aby na nich každý alespoň chvíli zůstal a našel tam něco pro sebe zajímavého. A dal si nás do oblíbených. A vrátil se. A měl nás rád. A psal nám. A vůbec... www.jazgym.cz Podívejte se sami.

Jaký byl záměr autorů?

Původně jsme se chtěli stát slavnými a vydělávat skrz školní web spoustu peněz bokem. Ale to nás přešlo po

první zprávě z Google Analytics. Pak zůstala touha mít školní web, který si sami rádi přečteme. Jsme šťastní, když se vzájemně (učitelé i žáci) překvapujeme. Svými úspěchy, aktivitami, výkony ve škole i mimo ni. Je super vědět, že se nám toho tolik daří, že nás to baví a vzájemně se podporujeme a inspirujeme.

Jak probíhalo vytváření stránek?

Nejprve jsme promýšleli strukturu, pak se přepisovaly původní texty do méně byrokratického stylu. Vybrali jsme grafický návrh a na něj pak napasovali nové rubriky, záložky a nahráli jsme znovu všechen důležitý opravený obsah. Přidali jsme mnoho vlastních fotek, protože jsme chtěli být autentičtí, nechtěli jsme jen nějaké ilustrační obrázky. Web má být pro školu výstavní skříň. Řadu textů jsme napsali i znova, především jsme propracovali poselství školy, její historii a celou uchazečskou sekci. Chceme lákat a inovovat.

Jste s webem aktuálně spokojeni? Kdybyste se mohli vrátit v čase, udělali byste něco jinak?

Chtěli bychom se vrátit v čase před rok 1990 a vymyslet veškerý světový web úplně jinak. Ale to nejde. Takže... jsme spokojeni. Ale pořád je co vylepšovat. Ve chvíli, kdy jste s webem spokojeni, tak ustrne. A to nesmíme dopustit. Chceme, aby byl dynamický, aby se proměňoval jeho obsah, ale aby zároveň šlo vždy dohledat vše potřebné. Nevíme, jestli bychom něco udělali jinak, ale určitě je vždy možné růst.

Zdají se vám stránky dostatečně přehledné?

Víme, že mohou mást, ale dá se v nich vyznat. Právě tím, že zvítězila kompromisní alternativa, jsou stránky pro dobrodruhy i rychlé hledače. Máme dlaždice Můžeš, Musíš, Chceš, ale také rolovací seznam, kde je vše potřebné k nalezení. Ohledně kontaktů jsme dokonce pečlivější než webovky jiných škol.

Bavilo vás vytváření nového webu?

Byla to jízda! Strávili jsme spolu tolik času a srostli v přemýšlení i nápadech, že by to vyšlo na tři prázdninové skautské tábory. Museli jsme se hodně věcí naučit, třeba číst a vlastně i psát html kód, obsluhovat administraci, kultivovaně se hádat, přijmout kritiku a korektury vlastních textů apod. Všichni máme humanitní vzdělání a mnozí hýříme emocemi, takže si dovedete představit, jak to bylo náročné. Ale vyšli jsme zoceleni. Jsme přátelé. A web funguje.

Jaké je vaše zhodnocení CATalogu? Líbí se vám tento nápad?

Určitě to nemůžeme hodnotit my, to je na čtenářích. My Pavlínu i její texty máme rádi, je to takový experiment, který nás všechny baví. Je jasné, že vzbuzujeme

protichůdné reakce, ale o čem se nemluví, to je mrtvé. Takže i tady platí to, co u celého webu, a vlastně i u celé naší práce: risk je zisk (někdy), ale nikdy není na škodu. Ostatně i jinak je Pavlína velmi inspirativní: jedna z nás propadla jejímu kouzlu natolik, že se rozhodla pořídit si vlastní kočičku. 😊

S jakými ohlasy na nový web a na koncept „můžeš, musíš, chceš“ se nejčastěji setkáváte?

Ohlasy jsou zatím pozitivní. Nedělali jsme si žádný průzkum, ale občas nám někdo řekne nebo napíše, že se mu nový web líbí (naše adresa je marketing@jazgym.cz) 😊. Moc si přejeme, aby si ho jazgymáci přivlastnili, přicházeli s návrhy, co by tam chtěli, aby to byla taková naše společná oblíbená komunikační platforma. Nepatří to jen marketingovému týmu a není to (to už jsme vlastně říkali) nikdy statické. Stejně jako u všech ostatních internetových prezentací školy (třeba i na sociálních sítích) chceme, abychom na obsahu pracovali společně. Byli bychom rádi, kdyby na webu byla třeba i záložka s vaším časopisem, aby si ho mohli přečíst i lidé mimo školu. Co vy na to?

Co říkáte na výsledky ankety?

Jsme nadšeni. Ve všech sledovaných oblastech jsme byli pozitivně hodnoceni nadpoloviční většinou dotazovaných. A za to jim patří velký dík. To jsme opravdu nečekali! 52,6 % z vás si myslí, že webovky **JSOU SUPER** nebo že **JDE URČITĚ O ZMĚNU K LEPŠÍMU**. Dokonce 57 % těch, co anketu vyplnili, se domnívá, že **STRÁNKY JSOU DOSTATEČNĚ PŘEHLEDNÉ** (z toho skoro 20 % je hodnotí jako **ÚPLNĚ V POHODĚ**). A největší pecka je, že 59 % našich čtenářů je se stylem textů spokojených (**MOC SE JIM LÍBÍ** nebo **DOBŘE SE ČTOU**). To je asi největší odměna, protože za texty je opravdu hodně práce.

Skvěle dopadl taky CATalog, naši žáci se nenechali ošálit a pochopili, že Pavlína píše především pro ty, co se k nám teprve hlásí. A že ji litují? Nedivme se. S texty se někdy dost nadře, ale co by pro uchazeče neudělala. Hlavně je důležité, že si jde za svým, tepe nešvary a svým kočičím zdravým rozumem rozlouskne i nejednu záhadu! Pavlínu za to pravidelně odměňujeme hrstkou granulí, konzervičkou mletého tuňáka a drbáním pod bradou. Vrní slastně jako my, když vidíme, že naše práce má smysl a je oceňována...

Poslední otázka na aktuální téma: Jak byste motivovali žáky k vzdělávání v distanční výuce?

RV: To je těžká otázka. Je asi nutné si uvědomit, že tahle situace není jen nějaké krátkodobé provizorium, které prolonošíme, a za pár týdnů zpátky ve škole vše doženeme. Tohle jsme si mohli myslet minulé jaro, ale teď

už víme své a těžko říct, jak dlouho to ještě potrvá. Já často pobízím své žáky, aby si vzpomněli, jakou měli radost, když byli na gymnázium přijati. Ten pocit by si měli vybavit vždy, když se jim nechce nic dělat. A možná bychom se mohli také zeptat, jak byste namotivovali učitele k tomu, aby měli chuť a energii učit nemotivované žáky. Je to náročné pro všechny.

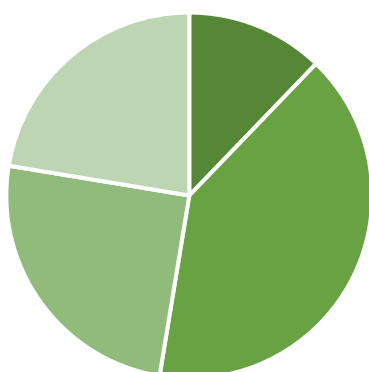
MM: Když máme znalosti, je to jako taková naše další společná řeč; můžeme se spolu bavit o tom, co si myslíme o Napoleonovi, Caesarovi, královně Alžbětě nebo třeba o BLM. Představte si, jak málo témat bychom měli, kdybychom opravdu neměli žádné znalosti. Souvislosti

jsou super, ale vždycky musí být mezi něčím. Vždy je potřeba něco vědět, informovat se, jinak nebude co sdílet.

JH: Vzdělávání zní možná trochu akademicky. Ale dozvídat se nové věci, umět chápat souvislosti a nalézat řešení je pro mě zábava. Když to můžu dělat s dalšími třiceti stejně naladěnými lidmi, je to nejlepší způsob, jak smysluplně trávit čas. Forma není tolik podstatná. I když osobní kontakt nám všem určitě chybí. Těším se, že se brzy setkáme a užaseme, o kolik jsme chytřejší, krásnější, zdatnější a zkušenější.

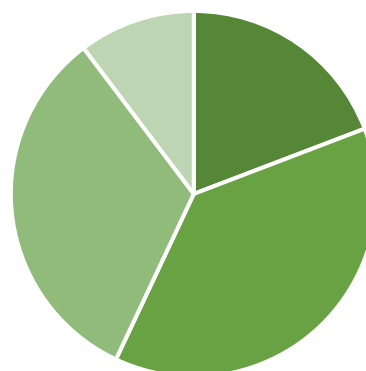
Nikol Křížáková

Jak na tebe stránky působí celkově?

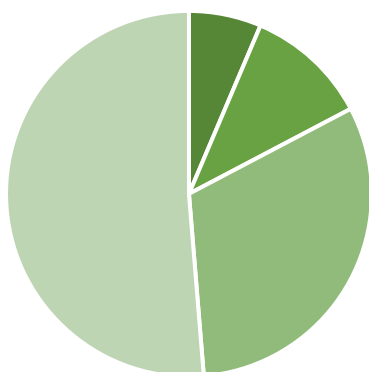
- Super
- Určitě změna k lepšímu
- Mají svoje mouchy
- Není to zrovna můj šálek kávy

Zdají se ti stránky dostatečně přehledné?

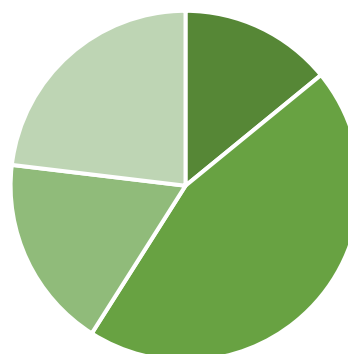
- Úplně v pohodě
- Vcelku to ujde
- Občas na nich tápu
- Vůbec se na nich neorientuju

Jak hodnotíš Catalog?

- Perfektní nápad
- Docela slušné
- Moc mě neoslovuje
- Chudák Pavlína

Co si myslíš o stylové úpravě textů?

- Moc se mi líbí
- Dobře se to čte
- Na mě trochu žoviální
- Moc se to na školní web nehodí

Behind Her Eyes (2021)

Nedávno jsem na doporučení Netflixu měla možnost zhlédnout nový seriál s názvem Behind Her Eyes, do češtiny přeloženo jako Ví o tobě (což mi osobně nepřipadá jako vhodný překlad). Právě anglický název je tak trochu spojen s dějem celého seriálu. Je natočen podle knihy napsané Sarah Pinborough. I po zhlédnutí seriálu mám v plánu si knížku přečíst.

Když jsem začala sledovat první epizodu, neměla jsem tušení, do čeho se pouštím. Ale určitě nelituji, že jsem tento šestidílný seriál zhlédla za jeden den. Je to přesně ten typ seriálu, od kterého se neodtrhnete a v němž naprosto hltáte každé slovo a scénu.

Pokusím se vám povědět něco o ději, ale samozřejmě tak, abych neprozradila úplně vše. Hned v první epizodě se setkáváme s mladou rozvedenou ženou Louise, která žije sama se svým synem a pracuje jako sekretářka. Jednou večer si naplánuje schůzku se svou kamarádkou, ale ta bohužel nedorazí a Louise doslova narazí na mladého muže, se kterým se dává do řeči hned poté, co ho polije jeho vlastním drinkem. Oba jsou však tajemní a neprozradí svou identitu. I z obrazovky srší jiskra, která se mezi nimi rozhoří.

Další den Louise v práci vidí poprvé svého nového šéfa s jeho ženou a čirou náhodou je to právě muž z baru – David. Louise se tím nenechá rozhodit. Jednoho dne však narazí na Davidovu manželku Adele a dají se do řeči. Takto se začíná rodit milostný trojúhelník. Adele ví moc dobře, že Louise je Davidova podřízená a Louise zase ví, že Adele je jeho žena. Obě však udržují své přátelství v tajnosti. Adele pomáhá Louise s jejími nočními děsy a učí ji ovládat své sny, tedy lucidně snít. Na vysvětlenou – jde o stav, kdy si ve snu uvědomíme, že pouze sníme, a díky tomu jsme schopni sen ovládat a dělat v něm úplně cokoliv.

Louise získává i zkušenost s astrálními cestováním, což je tzv. mimotělní zážitek. Zde si dovolím malou odbočku:

Každý máme astrální a fyzické tělo. Astrální cestování znamená, že naše astrální tělo se odpojí od toho fyzického a jsme schopni cestovat, kamkoliv chceme, pokud si toto místo umíme představit zcela dopodrobna. Pokud to někdo bude chtít zkusit, doporučuji si k tomu něco nastudovat, protože to není úplně hračka.

Ale zpátky k seriálu: Davidovo manželství bohužel není „sluníčkové“, s Adele se často hádají a oba mají problémy s důvěrou. Navzájem před sebou tají vztah k Louise a právě to se stane kamenem úrazu.

O tomto seriálu bych byla schopna napsat ještě hodně, ale nechci vám zkazit pocit překvapení, který nastane, až jej zhlédnete celý. Tento psychotriller má místy také prvky hororu a ke konci se stává trochu bizarní, až fantastický. Je perfektně režijně zvládnutý, dokonale vystihuje pocity hlavních postav. Dost mě zaujalo, že každý z hrdinů má specifický styl a také barvu, do které se stylizuje.

Seriál určitě doporučuji nejen proto, že je z mého pohledu naprosto skvělý, ale také proto, že by si zasloužil větší pozornost. Přiznám se, že bych ocenila možnost s někým si o něm popovídat.

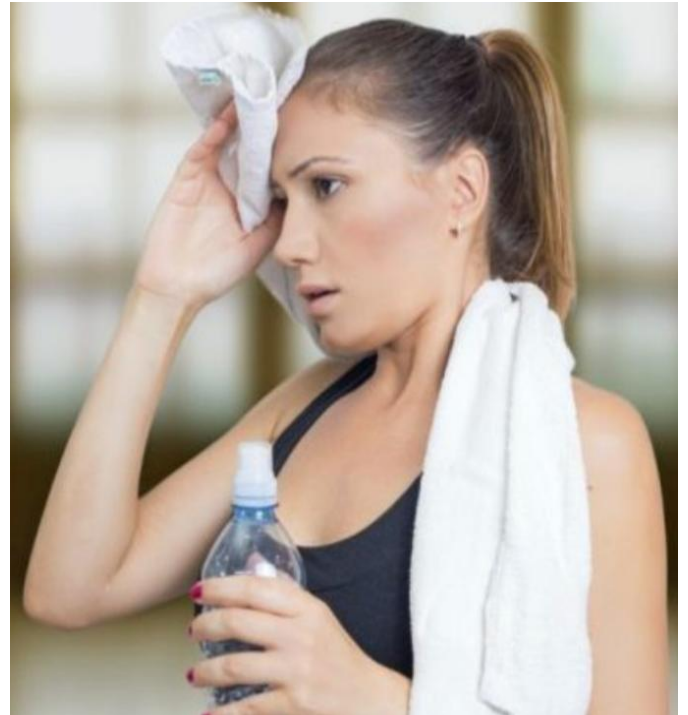
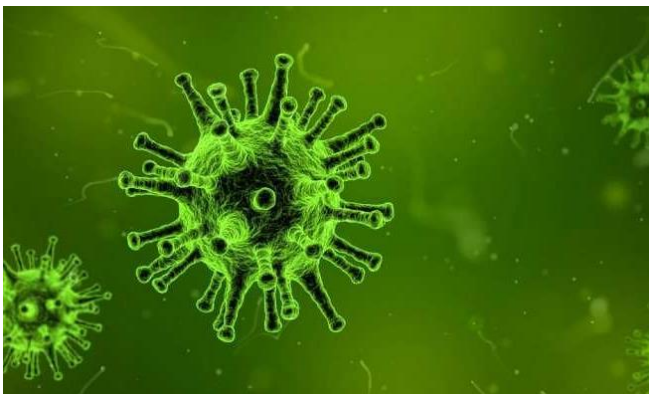
Eva Pytlová

Как пахнет ковид?

А вы болели на ковид? На сегодня ковидом переболело уже более 120 000 000 людей, и 97000000 из них выздоровели. В основном люди после легкого течения болезни чувствовали себя хорошо, но со временем коронавирус начал мутировать, а люди стали замечать все новые и новые симптомы. Но никто не думал что ковид изменит нас так буквально.

Началось все долговременной потерей обоняния, затем задокументировали сотни случаев выпадения волос, изменений менструального цикла, ухудшение состояния кожи и определенные воздействия на психику, о которых с удовольствием расскажу в следующей статье. А теперь, в частности спортсмены, после ковида начали замечать изменение собственного запаха. И я не шучу: со временем все больше людей после болезни начали сообщать об изменении запаха пота.

Большинство описывали этот запах скорее неприятным, похожим на чеснок. И хотя соответствующих масштабных исследований пока нет, все чаще в мире регистрируют подобные последствия. Например музыкант и писатель Joseph Lamour в своем блоге отметил, что однажды он ночью проснулся от собственного запаха, хотя он есть очень внимательным к личной гигиене человеком. Нет, конечно, когда я говорю что такие случаи фиксируются, я имею в виду научные описания клинических случаев, а не записи в блоге.

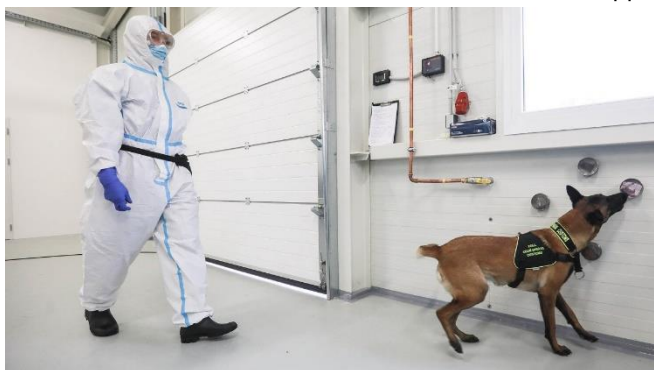

Итак, чтобы понять как ковид меняет запах нашего пота, предлагаю поговорить о запахе пота в целом. Проще всего было бы предположить, что во время ковида происходят гормональные изменения, которые влияют на количество и состав пота. Но все может оказаться куда сложнее.

Стоит понимать, что запах пота преимущественно формирует микробиом кожи, то есть набор всех микроорганизмов на ее поверхности. Болезнь и вызванный ею стресс гипотетически могут изменять состав микробиом в пользу тех бактерий, которые будут делать наш пот более ароматным. Но на состав микробиома влияет и куча внешних факторов, которые меняются во время пандемии. Например то, как часто вы ходите в душ, какие средства личной гигиены используете и как часто, в какой одежде вы ходите и как часто ее меняете, как много контактируете с домашними любимцами и даже то, что вы больше времени проводите дома, тоже влияет.

При нормальных обстоятельствах мы постоянно контактируем с огромным количеством разных микроорганизмов, которые конкурируют между собой за сосуществование с нами. А когда мы сидим дома, мы частично ограничиваем эти контакты. Еще одним фактором является питание. Причин для изменения запаха тела во время и после ковида несколько и они вероятно действуют вместе. Также изменения запаха пота могут свидетельствовать о других болезнях и состояниях. Еще часть подобных сообщений может быть связана с тем, что люди просто не чувствуют свой запах из-за потери обоняния.

Поэтому ученые решили обратиться к тем, чье обоняние значительно лучше чем у людей. То есть к собакам. Да, это именно то, о чем вы подумали: использование собак для диагностики ковида. Это не фантазии, а довольно интересный вектор исследований и он не только о ковиде.

Существуют эксперименты, где собакам удавалось определить больных раком, малярией, различными бактериальными и паразитарными заболеваниями и даже отличать инфицированные вирусом клеточные культуры. Звучит очень круто но следует понимать, что исследования бывают разного качества, а еще здесь есть возможность не учесть какой-то другой признак кроме запаха на этапе тренировки.

Поэтому к исследованиям диагностики ковида собаками тоже надо относиться со всей осторожностью. К этому призывают и сами исследователи, и то что они озвучивают и осознают эти сложности, это хороший знак.

Отправной точкой таких исследований является обоснованное научное

предположение, то есть гипотеза о том, что пот больных ковидом содержит специфические катаболиты - продукты распада которые образуются в результате процессов запущенных вирусом SARS Cov-2 или влиянием вируса непосредственно на потовые железы. В результате могут выделяться летучие соединения которые и должны идентифицировать собаки.

Но если причина заключается в этом, то изменения в запахе не столь очевидны как в заявлениях переболевших людей. Доказательства того, что клетки потовых желез могут быть инфицированы вирусом, есть. Соответствующая статья была в Nature. Напомню, что ссылки на научные источники всегда на последней странице.

Итак, собак три недели тренировали определять запах пота людей с ковидом. Всего готовыми к экспериментам определили 6 собак. Трое из них - искатели взрывчатки, одна собака - спасатель, и две собаки, которые были надресерованы определять рак толстой кишки. Интересно, что собак искателей наркотиков не брали, ведь они могли среагировать на катаболиты запрещенных веществ, которые гипотетически могли употреблять участники эксперимента.

Было собрано образцы пота 177 человек, 90 из которых имели симптомы ковида и подтвержденный PCR тестом диагноз. Люди в контрольную группу частично набирались в тех же больницах, что и больные. Они были сотрудниками этих больниц или обратились туда не из ковидом. Это делалось для того, чтобы убрать влияние так называемого больничного запаха, который очевидно есть у пациентов и отсутствует у людей, которые в больнице не находились.

Кинолог, работавший с собакой не знал, который образец содержит пот человека с ковидом и не мог подавать бессознательные невербальные сигналы собаке. В разных сериях испытаний точность животных

<https://www.mic.com/p/why-has-quarantine-made-me-smell-weird-investigation-29588546>

запись в блоге Lamoure

<https://www.vox.com/22170231/stress-lockdown-social-distancing-2020-pandemic-isolation>

различные влияния пандемии

<https://www.mayoclinic.org/diseases-conditions/sweating-and-body-odor/symptoms-causes/svc-20353895>

колебалась от 75 до 100 процентов, а один случай вообще шокирует.

Две собаки неоднократно означали ковидопозитивными два образца пота людей из контрольной группы, то есть здоровых. Исследователи передали эту информацию в больницу, этим двум сделали повторный PCR тест, который оказался положительным. Это звучит так, мол собаки точные чем PCR. Но это, конечно, не так. На большой выборке PCR тестирование очевидно точнее.

В дополнение к существующим методам тестирования, или для выполнения в условиях ограниченных возможностей проведения других тестов тестирование с помощью собак непременно спасет ситуацию. Использование собак для ненавязчивого скрининга в медицинских и образовательных учреждениях, во время спортивных и других массовых мероприятий - это все звучит очень перспективно.

И это я описываю только самые свежие исследования, но таких уже было несколько. И все они показывают перспективность дрессировки собак для определения ковид-положительных людей. Но они, конечно, имеют ряд ограничений и слабых мест, поэтому окончательно заявить об эффективности подхода и начать его массовое применение можно будет только после дальнейших, более масштабных экспериментов.

Но и на сегодня это все выглядит довольно интересно, не правда ли? Поэтому, можно сказать, ученые ежедневно дают нам новую надежду на светлое безковидное будущее. Главное - не унывать, оставаться в курсе событий и смотреть на все это с критической точки зрения.

Solomiya Strelbytska

другие причины

<https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0243122>

собаки для определения ковида

<https://www.nature.com/articles/s41421-020-00229-y>

публикация об инфицировании потовых желез

Uklidíme si svět

Lockdown? To nevádí!

Jsme nový ekologický projekt, který se vám snaží dokázat, že ven si můžete jít vyčistit hlavu i okolí navzdory této nelehké době.

Už vás nebaví chodit na normální procházky? Pojdte s námi uklidit svět!

Že nemáte vybavení?

Nemusíte! Stačí sáček nebo pytel a rukavice.

Pro více informací a tipů navštivte náš ig profil [@uklidmesisvet](https://www.instagram.com/uklidmesisvet)

Komiks

PAUL • školní časopis Jazykového gymnázia Pavla Tigrida • Gustava Klimenta 493, Ostrava-Poruba • www.jazgym.cz •
Šéfredaktorka: Valerie Ďurianová • Redaktoři: Adam Štípal, Solomiya Strelbytska, Lucie Ruferová, Alžběta Jandačková, Nikol Křížáková, Alice Klenová, Eva Pytlová, Tereza Třečáková, Natálie Justýna Smičková • Grafická úprava: Alice Klenová a Solomiya Strelbytska • Texty o Pavlině: Barbora Nováková, Martin Balog, Patrik Kubala, Ondřej Maňuch • Redakční úprava textů: David Vaculík • paul@jazgym.cz • Ostrava 2021

Sleduj nás na instagramu @pauljgpt!

